Aici se vorbeşte!

Aici se vorbeşte!

Şi oare despre ce nu se vorbeşte aici! Afirm ca nu mai există vreun loc în toata lumea în care sa se vorbească mai mult ca aici, în Hyde Park, „marele plămân" al Londrei. În centrul acestui imens oraş cu mai mult de opt milioane de locuitori, el se întinde pe o suprafaţa de 249 de hectare. încât foarte uşor te poţi rătăci în el: dar aceasta i se poate întâmpla doar unui străin, căci londonezii îl cunosc mult prea bine. Când aceştia doresc vreodată să scape de agitaţia şi zgomotul metropolei, atunci iau drumul care duce spre Hyde Park. Aici se mai poate respira încă aer curat în loc de gaze de eşapament. Zgomotul motoarelor nu răzbate până aici şi în felul acesta te poţi bucura nestingherit de suprafeţe întinse de iarbă verde, frumos îngrijită şi de foşnetul frunzelor. Pentru relaxare însă, cine vrea să practice şi vreun sport oarecare. poate fi satisfăcut şi în acest fel: baie, plimbare cu barca, pescuit, călărie, totul se orientează după dorinţa ta, însă, ce-i drept, şi după punga ta. Pentru acela însă care nu prea are bănuţi de prisos. Hyde Park are şi pentru el ceva care nu costă nimic. Poţi asculta aici atât de multe discursuri, câte doreşti. în Hyde Park, oricine are dreptul să-şi deschidă gura în public şi să spună tot ce are pe inimă şi ce gândeşte ca e bine. Poţi să-ţi închipui că în felul acesta auzi fel de fel de lucruri.

Haide sa facem într-o dupa-amiază frumoasa de sâmbătă o plimbare prin Hyde Park! Când păşim prin larga intrare principală la „Marble Arch" (Arcul de marmoră), vedem mai întâi mii de şezlonguri pe care londonezii obosiţi le pot închiria pentru câţiva bănuţi. Mergem mai departe până acolo unde se află primii copaci şi tufişuri. Acolo zărim deja pe aleile largi primele grupuri de oameni. În mijlocul unui astfel de grup stă vorbitorul înălţat pe o lada de săpun sau un fel de scară cu trepte. „Speakers corner" (colţul vorbitorilor) este în cele din urma cel mai animat colţ din Hyde Park; aici sunt aşa de mulţi vorbitori, încât poţi să asculţi cu o ureche un „Tory" (membru al partidului conservator), iar cu cealaltă un comunist. Aici găseşti reprezentanţii celor mai diferite partide şi organizaţii, „apostoli ai sănătăţii" şi alţi vorbitori particulari şi reformatori, care, după concepţiile lor proprii, vor să îmbunătăţească lumea.

Vorbitorii se deosebesc ca ziua de noapte. Aici. un gentleman cu frac şi papion, acolo, un individ aventuros cu frizura arici şi tatuaje pe braţele musculoase, iar în urechi cu o mulţime de cercei mari şi mici pe care îi poţi număra numai cu calculatorul! Dincolo vorbeşte un tânăr evreu uscăţiv, dar care prezintă o barbă impunătoare, ondulată, ce ii acoperă tot obrazul, lângă el, un călugăr durduliu, ras bine, cu o pereche de ochelari pe nas cu o rama din corn, neverosimil de groasă! De altfel, nu toţi sunt aşa de paşnici cum par, ci pot să facă scandal si să-l privească mânios pe cel care vrea să-i fotografieze. În arta retorica se antrenează şi oameni de culoare, de toate nuanţele, căci acolo, unde bate inima unui fost imperiu mondial, poţi vedea toate culorile pielii. De exemplu, aici poţi vedea un negru îmbrăcat bătător la ochi de elegant, care pledează cu toată pasiunea pentru fraţii săi asupriţi din Sudan.

Vis-a-vis vorbeşte un ateist. El vorbeşte cu cuvinte pline de ura despre Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu, afirmând ca Isus a murit şi nu a mai înviat niciodată. Făcând abstracţie de faptul ca eu împreună cu mulţi alţii putem sa mărturisim cu bucurie că Isus este Fiul lui Dumnezeu si Domnul viu al vieţii noastre, totuşi în sunetul meu s-a iscat o alta întrebare: de ce aruncă acest ateu toata ura sa asupra unuia despre care afirmă ca este mort? Pe cei morţi nu îi urâm. ci îi lăsăm în pace. Astfel, aceste cuvinte urâte ieşite din gura unui vorbitor necugetat şi îngâmfat, oricât de curios ar suna. sunt pentru mine o dovadă pentru El, Cel viu. Şi El, „Cel ce şade în ceruri râde. Domnul îşi bate joc de ei" (Psalmul 2.4).

Isus cel înviat este prezent chiar şi aici, în Hyde Park. El, a cărui împărăţie nu este din lumea aceasta, chiar şi aici, în inima marii metropole, îşi are ambasadorii Lui. Iata un cerc restrâns de fete şi băieţi care cânta veseli cântări de pocăinţă! În încheiere, flăcăii tineri şi fetele dau o mărturie vie despre Domnul şi Stăpânul lor. „Binecuvintează suflete, pe Domnul, şi tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt!" (Psalmul 103.1). „Ah, dacă L-ai primi şi tu pe Isus ca Domnul şi Mântuitorul tău şi viaţa ta ar fi frumoasă şi fericită”.", spune chiar acum un tânăr simpatic dintre ei. Spune aceasta cu atâta convingere, după care răsuna din nou un cântec voios creştinesc.

Hyde Park este ciudat de curios. Câte cuvinte sa fi auzit tu până acum? Câte cuvântări au fost fără folos sau chiar răutăcioase şi au fost de mult uitate! Doar cuvintele vieţii veşnice ieşite din gura martorilor curajoşi nu îşi pierd valabilitatea nici chiar în Hyde Park.